

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1938. Št. 7.

Posamezna šte. 1 Din.

Katoliške mladinske organizacije

J. V.:
V zadnjih dneh smo imeli veličastne dneve, praznike naših katoliških mladinskih organizacij v Ljubljani. Prav je, da ob tej priliki povdarimo velikanski pomen naših mladinskih katoliških organizacij.

Svet Slovincem mora priznati, da smo v pogledu organizacij morda prvi narod v Evropi, čeprav najmanjši. Organizacijsko življenje ni nikjer tako razvito kakor ravno pri nas. Če so vse organizacije ravno na višku, tega ne moremo trditi, a gotovo je, da imamo nek rekord, kajti organizacije so pri nas svobodne in jih ne moremo primerjati s kako Hitlerjevo ali Mussolinijevo mladino.

Prav naše katoliške mladinske organizacije so po letih prisiljenega spanja spet v zadnjih letih močno oživele. Ne toliko radi sproščenosti na političnem polju, marveč iz žive potrebe in katoliške zavesti in pa iz štiridesetletne tradicije, ki jo imamo za seboj.

Bog je temelj našim mladinskim organizacijam. Saj je on luč izobrazbe, steber npravne moči, vir dušnega in telesnega zdravja. Njemu edinemu mora biti posvečena vsa in nerazdeljena naša mladost. Kot sinovi in hčere slovenskega katoliškega naroda zahtevamo tudi strogo katoliških organizacij, pred katerimi bo visoko plapolala zastava vere v Boga. Duh materializma, pomeščanjenja in pomehkuženja se oprijema našega naroda in prav po katoliških organizacijah se mora ta duh zatirati, mora spet zrasti zdrav, neizkvarjen, veren človek. Če bo mladina brez Boga rasla, potem bo tudi v narodu samem sam od sebe počasi zamrl smisel za najvišji cilj in ideal. Morda pri svojih organizacijah versko plat le premalo povdarjamo, prav za prav se damo zapeljati le po zunanem videzu. A duh, ki danes veje po naših organizacijah, nam je jamstvo, da bo narod ostal veren, da bo tudi organizacija dosegla svoj smoter, če ji bo vsak čas na razpolago, da se poslužuje vseh sredstev, ki jih ima za svoje cilje. Z zvestobo Bogu je nerazdruženo zvezana tudi

zvestoba Kristusovi cerkvi. Cerkev je naši mladini varna voditeljica v vseh verskih in npravnih stvareh, pa tudi v prosvetnih, gospodarskih in socialnih vprašanjih nam je njeno mnenje odločilno. Tu velja za naše organizacije načelo brezpogojne pokorščine. To nas ne utesnjuje, marveč nam pomaga do naših ciljev in nam daje zagotovilo, da bomo toliko časa na pravi poti, dokler se bomo držali cerkve in njenega nauka.

Nikakor ni telesna izobrazba v naših organizacijah prvo in glavno. Prvo in glavno je notranje močan, versko krepak človek, otrok božji, zunanje je samo drugotnega pomena in služi največkrat le kot sredstvo, po načelu: Zdrav duh v zdravem telesu. Zato odklanjamo sodobno oboževanje telesa in telesne lepote, zato tudi ne gojimo telovadbe radi nje same, marveč radi naših duhovnih ciljev.

Tudi na polju kulture in znanosti vodi naše katoliške organizacije božje načelo. Današnji svet izriva Boga, nikjer več mu ne prizna mesta, a naše načelo je, da se vsa kulturna, socialna, prosvetna in gospodarska vprašanja morajo reševati v skladu z božjimi zapovedmi, v skladu večnih načel.

To so v glavnem načela, ki vodijo katoliške mladinske organizacije, to je ideal, ki se mu po svojih močeh in po danih prilikah skušamo približati. Seveda se razume, da nobeno človeško delo ni stoprocentno in ne trdimo, da smo svoje cilje že dosegli. Če jih nismo, tega največkrat niso krivi tisti, ki organizacije vodijo, marveč splošne razmere in duh časa. Pa tudi s tem moramo računati, da so naše zahteve v primeri z drugimi organizacijami neprimerno večje in težje in da uspeha ne smemo vselej soditi samo po videzu, ki tako rad vara. Tudi nam ni za število, marveč za kakovost, v čemer je menda tudi precejšnja razlika.

Te misli sem hotel povedati ob prazniku naše mladine, njej v vzpodbudo, staršem pa v opomin, da bodo vedeli, kakšni cilji nas vodijo in komu naj zaupajo svoje otroke, če hočejo, da bodo ostali dobri, da bodo ostali to, kar so postali pri krstu. Zdi se mi, da je na prelomu časa, kakor je naš, zelo potrebno povdariti, kajti pot naroda bo tista, ki jo bo šla naša mladina, šla bo pa tisto pot, ki jo bomo sami pokazali.

Plača župnega cerkovnika

Kakor je bilo že lani objavljeno, se je plača župnijskega cerkovnika uredila potom konkurenčnega postopanja. Pobiranje bere in cerkovnikove plače po hišah je bilo zelo nerodno. Vsa župnija je bila s tem zadovoljna, da se uredi prejemki cerkovnika pri župni cerkvi potom konkurenčne obravnave in da se njegova plača razdeli po davkih. Ko se je urejevala plača župnijskega cerkovnika, se je od strani faranov izrazila tudi želja, naj bi se obenem uredila tudi plača rožnenskega cerkovnika in grobarja po davkih, da odpadejo razne neprijetne nabirke in bere po hišah. Tako se je pri konkurenčni obravnavi, ki se je vršila dne 10. februarja 1937, soglasno določila višina letne plače župnemu cerkovniku, ter malenkost grobarju in rožnenskemu cerkovniku.

Plača imenovanim cerkvenim uslužbencem teče po odloku okrajnega glavarstva v Kranju od 1. julija 1937. dalje. Denar, ki so ga dolžni v ta namen prispevati župljani, pobira kranjska občina. Občina je v smislu zakona le neke vrste posredovalni organ, ki ima dolžnost, da pobere določene prispevke, ki se razdele po višini davkov. Nima pa občina nobene pravice spreminjati odloke okrajnega glavarstva. Če kdo z izpeljavo konkurenčnega postopanja in s pobiranjem prispevkov ne bi bil zadovoljen, ima pravico, da se pritoži na okrajno glavarstvo.

Meseca majnika oziroma junija je občina po župniji razdelila položnice, s katerimi naj bi plačali farani dolžne prispevke za dobo od 1. julija 1937. pa do 1. julija 1938. Ker pa soseska Primskovo in Gorenje ne potrebuje farnega grobarja, ter ga tudi nista dolžni plačevati, je občina razdelitev prispevkov tako uredila, da so letos dobili davkoplačevalci teh sosesk položnice za dve leti skupno, tako da prihodnje leto ne bo treba nič več plačati. Ker je s 1. julijem pričelo teči že drugo leto plačila cerkovnikom po konkurenčni obravnavi, bi itak občina s 1. julijem 1938. mogla pobrati tudi prispevek za dobo od 1. julija 1938. do 1. julija 1939. Ker bi bilo pa neprilичno, če bi morali občinski uradniki preračunavati za Primskovo in Gorenje posebno kvoto, so bremena tako razdelili, da so drugi farani plačali isti procent od davčne podlage za eno leto, kakor Primskovljani za dve leti.

Prispevek je pri velikih davčni podlagi naravnost malenkosten. Nikjer drugod ni bilo slišati kake pritožbe, slišal sem pa iz mesta od več strani začudenje, da je tako malo treba plačati za cerkovnika po novi ureditvi. Posebno kmetom je prišlo zelo malo bremena za cerkovnika, saj so dobili n. pr. nekateri kmetje na Primskovem za dve leti le 5 din dajatve.

Vendar pa je to povzročilo na Primskovem in v Gorenjah precej razburjenja, ko so dobili davkoplačevalci položnice za prispevek cerkovnikom.

Par oseb je celo izjavilo, da bodo izstopile v drugo vero (!!!), če bo treba plačati ta prispevek. Komur je

več 5 din ali morda kovač na dve leti, kakor njegova vera, ta ima pač presneto malo vere in ne bo katoliška cerkev nič z njim izgubila, druga vera s takim vernikom pa tudi ne bo nič pridobila. Tako čvekanje o izstopu iz cerkve radi kakih 5 din, je pa res že sramotno in ponižujoče za onega, ki tako govoriči.

Sliši se namreč, da se utemeljuje odpor proti plačevanju prispevkov za cerkovnika od nekaterih prebivalcev na Primskovem in v Gorenjah s tem, da imajo na Primskovem svojega cerkovnika, ki ga morajo sami plačevati. Na to bi pojasnil sledeče: Dokler nimajo na Primskovem svoje župnije, so dolžni plačevati tudi župnijskega cerkovnika. Saj imajo tudi druge podružnice svoje cerkovnike, a s tem radi vzdrževanja podružničnega cerkovnika, niso davkoplačevalci pri podružnici oproščeni prispevkov za župnijskega cerkovnika. Da imajo na Primskovem redno službo božjo, to na stvari nič ne spremeni. Lahko tudi pride do tega, da tam ne bo nedeljske službe božje. Kadar bo na Primskovem samostojna župnija, takrat bodo pa seveda prosti tega bremena, da bi prispevali tudi k vzdrževanju kranjskega cerkovnika.

Davkoplačevalci drugod brez ugovora plačujejo po položnicah, ki so jih prejeli, predpisane prispevke. Pri tistih pa, ki bi morda ne hoteli plačati tega prispevka, more sresko načelstvo takoj potom rubežni izterjati dolžni prispevek. Kdor bi se temu upiral, bi le sam sebi škodoval. Sicer pa ima vsakdo pravico pritožiti se, če misli, da se mu godi krivica, ali da se ni kaj pravilno postopalo. Nihče ne more nikomur zameriti, če se bori za svojo pravico. Mislim pa, da skoro ne gre, da bi se vlagala kaka pritožba proti prispevku petih dinarjev na dve leti, ker bo treba na pritožbo prilepiti kolek za 10 din, s čimer bi se mogel plačati dolžni prispevek kar za cela štiri leta. Če pa bi tak pritožnik zahteval še pismeno rešitev od sreskega načelstva, bi moral pritožbi priložiti še kolek din 20. Skupno bi ga torej pritožba stala din 25, kar bi zadostovalo da tak davkoplačevalec plača cerkovnika za celih deset let. Hišni posestniki in obrtniki morajo plačati nekoliko več, vendar pa mislim, da se radi enega kovača na leto, ki ga bo treba morda plačati za cerkovnika, pač ne spleča izdati svoje vere! Juda Iškarjot je dobil za to, da je izdal Jezusa vsaj celih trideset srebrnikov. moderni „judeži“ bi ga pa prodali kar za en groš.

Ko se predoči, kako malenkostni prispevki so to, pa ugovarjajo, da ne gre za to svoto, ampak radi načela in pa radi tega, ker bi se moglo zgoditi, da bi se kdaj kaj več zahtevalo.

Na to bi le to pripomnil, da nima župnik in nihče drugi pravice zviševati plače in obremenjevati faranov. Če bi se kdaj hotela zvišati cerkovnikom plača, bi bila potrebna ponovna konkurenčna obravnava, pri kateri imajo pa odločilno besedo farani po svojih zaštopnikih. Saj župnik itak ne more sam določati višine plače.

Upam, da bo to pojasnilo zadostovalo. Ponovno pa povdarjam, da ima vsakdo pravico do pritožbe, če se mu zdi, da je kaj oškodovan, žal mi je le, da ni mogoča pritožba brez kolkov...

Procesije Sv. R. Telesa

V KRANJU.

Kakor vsako leto, tako se je tudi letos vse mesto zganilo ob lepem prazniku Sv. Reš. Telesa, ko smo imeli običajno evharist. procesijo. Vse mesto je bilo v zelenju, spremenjeno je bilo v cvetoč vrt. Tudi nebo nam je bilo naklonjeno, da se je procesija ob najlepšem vremenu mogla razviti po mestu. Lepa je bila in dolga. Pohvale vredno pa je, da je velika večina ljudi v procesiji sodelovala in da je bilo „gledalcev“ razmerno malo. Pa tudi ti so se lepo obnašali s par izjemami seveda. Zastopani so bili z izjemo enega samega vsi javni uradi in oblasti, tudi naša mladina je bila s svojim praporom in novimi kroji zastopana. Slovesnost sta posebno povzdignila kranjski pevski zbor in kranjska godba. Ves praznik je bila prav dostojna in lepa verska manifestacija.

NA PRIMSKOVEM.

Tudi na Primskovem, kjer je bila procesija v nedeljo v osmini Sv. Reš. Telesa, je bila procesija nad vse pričakovanje lepa. Ob lepem sončnem jutru je procesija krenila po novi poti skozi vas na šenčursko cesto. Zlasti krasen je bil pogled, ko je procesija prišla na polje. Pomikala se je med zorečim žitom, po poljski poti. Bandera so plapolala in pesem se je zlivala čez polje. Tudi na Primskovem je igrala pri procesiji Kranjska godba evharistične pesmi. Oltarji so bili deloma postavljeni na novih mestih in so bili prav okusno narejeni. Za Primskovo je bil to pač izreden praznik in vsa vas se je prav skrbno pripravila nanj. Za Najsvetejšim, ki ga je nosil v procesiji g. dekan, je šel tudi kranjski župan g. K. Česenj, kar nas je še prav posebno veselilo. Procesija na Primskovem je res vsako leto lepša in tudi ljudi pride veliko in vsi gredo v procesijo, tako, da kordoni gledalcev kar odpadejo.

Prvo sv. obhajilo

Ena najbolj pristrčnih slovesnosti je gotovo vsakoletno prvo sveto obhajilo, ko stopajo naši najmlajši prvokrat k obhajilni mizi. Letos je bila ta slovesnost še toliko lepša, kajti že davno ni bilo tako velikega števila prvoobhajancev kakor letos. 149 malčkov je bilo v lepi procesiji, ki se je ob devetih na praznik Sv. Trojice razvila iz župnišča čez trg v cerkev. Belo oblečene deklice so jim na vsej poti držale krasen špalir, svojci, očetje in mamice so jih ginjeni opazovali. Skoraj po-

lovico klopi v cerkvi so zasedli, ostalo je bilo za njihove starše. Ganljiv je bil pogled na lepe vrste teh nedolžnih otrok, ko so se počasi pomikale proti obhajilni mizi in se spet vračali na svoja mesta s svojim božjim Prijateljem. Z njimi vred so pristopili k obhajilni mizi tudi mnogi starši. Po slovesnosti v cerkvi so bili otroci pogoščeni v Ljudskem domu, kjer so jim dekleta pripravila okusen zajtrk. Nekoliko je sicer poskušal nagajati dež, a ni mogel pokvariti toplega razpoloženja. Taka slovesnost pač ostane človeku v trajnem spominu.

Župnija Kranj

OZNANI LA ZA JULIJ:

1. Prvi petek v mescu, ob 6. sv. maša z blagoslovom.
 3. IV. ned. po bink., prva nedelja v mesecu, ob 6. sv. maša z blagoslovom, mesečno sv. obhajilo za moške, pop. ura molitve in pete litanije Presv. Srca Jezusovega.
 5. Sv. Ciril in Metod.
 10. V. ned. po bink., slovesno praznovanje slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda, ob 10.50 peta sv. maša. Ta dan naj bo posvečen posebno molitvi za zedinjenje vseh vzhodnih kristjanov.
 18. VI. ned. po bink., služba božja po navadi.
 19. Sv. Vincencij, Pavl., patron Vincencijeve družbe, ob 8. sv. maša za vse člane Vincencijeve družbe, za vse žive in mrtve dobrotnike Marijanišča.
 22. Sv. Marija Magdalena ob 6. soseskina sv. maša na Rupi.
 24. VII. ned. po bink., služba božja v župni cerkvi po navadi, ob 10. tudi na Rupi.
 26. Sv. Ana, patrona ženske Mar. družbe, ob 5.45 skupno sv. obhajilo za žensko Mar. družbo, ob 6. sv. maša za žensko Mar. družbo. V Šmartinu pri Kranju je ob 5.30 sv. maša za sosesko Huje, ob 9. je v rožnovenski cerkvi sv. maša s petjem pri oltarju sv. Ane.
 27. Ob 6. soseskina sv. maša v Čirčičah.
 31. VIII. ned. po bink., služba božja po navadi.
- Meseca julija odpade sv. maša ob 7. uri, kadar ni dovolj duhovnikov doma.

POROČENI PARI:

- Horwitz Leo, uradnik pri Jugočeški in Fakin Marija, priv. uradnica, Stara cesta 9, poročena 5. junija.
- Toplak Stanislav, tov. delavec, Primskovo 155 in Kavčič Pavla, kuharica, Primskovo 114, poročena 5. junija.
- Feldin Franc, trg. sotrudnik, Sejmišče 1 in Zorko Marija, Tyrševa 17, poročena 5. junija.
- Jenko Franc, kolar, Godešiči-Reteče in Strukelj Marija, tov. delavka Struževo 42, poročena 5. junija.
- Vencelj Peter, tov. delavec, Primskovo in Goričan Marija, del., Čirčiče, poročena 6. junija.
- Kozina Janez, zemljak, Čirčiče 16 in Brešar Marija, posestnika hči, Čirčiče 11, poročena 6. junija.
- Petrič Franjo, narednik vodnik, Niš in Mihelič Ivana, trg. sotrudnica Delnice, poročena 6. junija.
- Kveder Jožef, zid. delavec, Srednja vas 23 in Rogelj Pavla, tov. delavka, Voklo 12, poročena 19. junija.

MRLIŠKA KRONIKA:

- Podgoršek Marica, zak. hči brzojavnega nadzornika Ivana, Zlato polje 2, roj. 21. marca 1957, umrla 2. junija 1958.
- Zan Anton, posestnik, Klanc 25, rojen 2. junija 1860., umrl 4. junija 1958.

Tesařik Viktorija, žena vodovodnega mojstra. Stara cesta 14, rojena 22. decembra 1875. umrla 12. junija 1938.

Likozar Marija, trg. žena, Lajerjeva 2, rojena 27. novembra 1864., umrla 14. junija 1938.

Cof Ivan, kontrolor mer, Jenkova 16, rojen 5. junija 1856., umrl 19. junija 1938.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANIJA ZA JULIJ:

1. Prvi petek. Sv. maša pri oltarju Srca Jez. z blagoslovom.
 2. Obiskanje M. D. V Crngrobu obljubljena sv. maša za sitarsko rokodelstvo.
 3. IV. ned. po bink. Božja služba ob 6. 8. in pol 10. uri. Obhajilo apostolstva mož in fantov.
 5. Sv. Ciril in Metod.
 10. V. ned. po bink. Božja služba po navadi.
 12. Sv. Mohor in Fortunat ter sv. Marjeta. Obljubljena procesija k sv. Joštu, ki odide po sv. maši, ki bo v Stražišču ob 4. uri.
 17. VI. ned. po bink. Služba božja po navadi.
 24. VII. ned. po bink. Služba božja po navadi.
 25. Sv. Jakob.
 26. Sv. Ana. Pri Sv. Joštu božja služba ob 6. in ob 9.
 31. VIII. ned. po bink. Služba božja po navadi.
- Ker se je na Bregu naselil upokojeni župnik Fr. Erjavec, bo v podružnici Matere Božje služba božja vsako nedeljo in praznik ob 7. uri.

POROČENI PARI:

Kermelj Franc, čevljarški pomočnik iz Javorja nad Šk. Loko in Antonija Tušek, tov. delavka iz Št. Lenarta nad Šk. Loko, poročena 5. junija.

Gorjanc Franc, tov. delavec iz Zg. Bitnja in Ana Omaheñ, tov. delavka iz Št. Vida pri Stični, poročena 5. junija.

Rotar Karl, tov. delavec, roj. v Carbanu, Istra in Antonija Rakovec iz Zg. Bitnja, poročena 5. junija.

Povh Ivan, tov. delavec roj. v Trebnjem in Pintar Jožefa, tovarniška delavka iz Višnje Gore, poročena 12. junija.

Uršič Valentin, kleparski pomočnik iz Komna na Krasu in Angela Trilar, posestnica v Stražišču, poročena 16. junija.

Eržen Franc, tov. delavec v Zg. Bitnju in Pavla Zavrl, tovarniška delavka v Zg. Bitnju, poročena 26. junija.

Borštinar Albin, tov. delavec iz Kolovrata in Frančiška Lipovšek, tovarniška delavka iz Sv. Gore pri Litiji, poročena 26. junija.

MRLIŠKA KRONIKA:

Kalan Jožef, zak. sin posestnika, umrl na Bregu 16. junija star 14 dni.

Hobič Marijan, zak. sin tovarniškega delavca, star 6 mesecev, umrl v Orehku 20. junija.

Hartman Marija, žena železniškega kurjača, stara 29 let, umrla v bolnici v Ljubljani, pokopana v Šmartnem pri Kranju, 26. junija.

Kons. svet. POKORN:

Kaplani v Kranju

Janez Andrej Pirker⁹⁴ stopi v dušno pastirstvo tukaj na prošnjo župnikovo 23. aprila l. 1683. za nekaj mesecev. Bil je Kranjec, v mašnika posvečen na titel kranjskega mesta v soboto „Sifientes“ 18. marca l.

1679., star 26 let v Ljubljani. L. 1681. je bil „capellano aulicus“ in je meseca okt. v Radovljici krščeval. — Sacelan na Turjaku l. 1679. poleti.

Jakob Pavlin⁹⁵, coop. od jul. l. 1683. do sv. Jurija l. 1685., ko se preseli župnikovat v Podbrezje do l. 1695. Tudi njemu se je zazibala zibelka v Kranju l. 1643. Dopršil je modroslovje v Gradcu, in študiral je kazuistiko 1 leto v Ljubljani, 2 l. pa v Zagrebu, kjer je bil tudi posvečen l. 1667. na titel kostanjeviškega samostana. Služboval je nekaj časa v Zagrebu, l. 1669 —70) v Preserjih, nato 4 leta v Ribnici, 4 leta v Šentjerneju, 3 leta kot kaplan „in Lucizzylua“, v Reichenburgu 3 l., od koder pride v Kranj. V Podbrezjah je kranjskemu župniku plačeval 7 R namiznine.

Mgr. Gregorij Vehovec⁹⁶, kaplan od sv. Jurija l. 1685. do junija l. 1690.

Matija Skuk,⁹⁷ coop. od sv. Jurija l. 1687. do meseca junija l. 1688. V mašnika je bil posvečen 26 let star dne 30. maja l. 1676. v Ljubljani, kjer je bil navzoč dne 29. jan. 1677. l. pri konzutoriju kot „praeceptor“ pri Kushlanovih. Kaplanoval pa je v Naklem l. 1681—85. Bil je učenik modroslovja. Pozneje je bil vikar predvorski (1689—1702.), kjer je pa resigniral na župnijo dne 2. maja 1702 in ondi zaspal v Gospodu kot ud mengeške bratovščine sv. Mihaela dne 7. julija 1703. Tudi na Bledu je bil vikar v l. 1688—89. prišedši iz Kranja, potem pa je kot kurat služboval nekaj časa na Trsteniku, zajedno kot vikar preddvorski.

Jakob Košir⁹⁸ drugič kaplan od junija 1688. do sv. Jurija l. 1691.

Andrej Klemenčič⁹⁹ je kaplanoval tu od meseca aprila l. 1690. do meseca septembra l. 1691. V dušno pastirstvo stopi 28. jan. 1864. v Šentjerneju, kjer kaplanuje do sv. Jurija l. 1686. Takrat se preseli v Naklo, od koder pride v Kranj. Od tam pa je odšel župnikovat v Križe pri Trziču do l. 1705., ko je 9. marca daroval 5000 gld. za ljubljanski kanonikat, h kateremu je tudi Lovro pl. Wolwiz določil 5000 gld. Bil je Klemenčič potem kanonik pri ljubljanski stolnici.

Mgr. Matija Gruss¹⁰⁰ (Žrjan), župnik dolski (1688—91.), beneficiat M. B. rožniveške v Kranju l. 1690. do smrti l. 1618. Od 28. 4. 1692, pa tudi beneficiat sv. Lenarta in sv. Katarine. Bil je tudi župni upravitelj kranjski od 12. 10. 1614. dalje.

⁹⁴ Ordinacijski zapisnik.

⁹⁵ Vizitacijski zapisnik l. 1685. str. 522.

⁹⁶ Išči ga med šmartinskimi kaplani.

⁹⁷ Ordinac. zapisnik. — Zgodovina naklanske župnije str. 89. — Zgodov. zbornik št. 25 str. 395. — Glej vikarje v Preddvoru.

⁹⁸ Glej zgoraj!

⁹⁹ Knezoškof. arhiv. protokol št. 36. — Zgodovina naklanske župnije str. 89.

¹⁰⁰ Zgodovina naklanske župnije str. 76.